

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

II-то обикновено Народно Събрание.

IX ЗАСЪДАНИЕ ВЪ ЧЕТВЪРТЪКЪ 3 АПРИЛИИ 1880 ГОД.

(Начало 7 часа 15 минути вечерта подъ председателството на П. Р. Славейковъ).

Председателъ: Ще се чете списъка на депутатитѣ.

Секр. Золотовъ: (Чете списъка).

Председателъ: Отъ 171 депутати отсъствуватъ 37, присъствуватъ 134; тъй щото има вишегласие, засъданието се открива. Сега ще се четатъ имената на ония депутати, които вчера отсъствуваха.

Секр. Золотовъ: (Чете): Отсъствували на 2-й Априлия: Христо Стояновъ, Анко Цвѣтановъ, Митропол. Мелетий, Иосифъ Ковачовъ, Петко Горбановъ, Христо Стефановъ, П. Каравеловъ, Нино Петровъ, Антонъ Георгиевъ, Иванъ Николаевъ, Даскалъ Тодоръ, Георгий Кирковъ, Д-ръ Антоновъ, Георгий Геровъ, Евлогий Георгиевъ, Азисъ Ефенди, Др. Цанковъ, Григорий Начевичъ, Тодоръ Станчовъ, Михаилки Колони, Тодоръ Икономовъ, К. Стопловъ, Стоилъ Попповъ.

Председателъ: Ще пристъпимъ да четемъ протокола на 7-то засъднение.

Секрет. Коевъ: (Чете протокола на 7-то засъднение).

Председателъ: Има ли нѣкой нѣщо да забѣлѣжи?

Расолковъ: Въ протокола се казва, че г-нъ

Сукнаровъ поискалъ да стане тайно засъданието, а не е казано, че е станало тайно засъданието.

Председателъ: Мисля, че това сж подробно-сти. Тѣ ще се изложатъ въ протокола за тайното засъднение, които сега не могатъ да се четатъ. Има ли още нѣщо нѣкой да забѣлѣжи? Азъ, отъ моя страна, има да забѣлѣжа, че Събранието не е счело изборитѣ за незаконни, но като се показали нѣкои бюлетини бѣли, то изборитѣ могатъ да се сматратъ за недѣйствителни. Второ има забѣлѣжка въ протокола: тамъ гдѣто се казва, че депутатитѣ се прогласява, на мѣсто град. съвѣтъ, трѣба бюрото да ги прогласява, на мѣсто град. съвѣтъ. Истина е, че градския съвѣтъ ги прогласява, но въпросътъ е: кой може по жребие да рѣши изборитѣ, градския съвѣтъ ли, или бюрото?

Единъ гласъ: Не градския съвѣтъ а окръжния.

Грънчаровъ: Казва се въ дневницитѣ, че г-нъ докладчикъ, понеже е казалъ, за изборитѣ на П. Славейковъ и Ионе Стояновъ, че имали равно число гласове, било рѣшено по жребие, кой да бѣде депутатъ. Но това не го е направило бюрото, а окръжния съвѣтъ.

Симидовъ: Правилниците сж напечатани и моля да се раздаватъ.

Предсѣд: Тѣ сж напечатани, но съ доста погрѣшки, за това трѣба да се препечататъ. Сега можемъ да слѣдвами работата си. На дневния редъ сж провѣрките на изборитѣ.

Докл. Станчовъ: Комисията има да представи днесъ на Народ. Събрание изборитѣ на Варненската губерния.

Отъ разгледването избирателнитѣ дневници на Варненската губерния се оказва, че тя дава 28 представители отъ подвѣдомственнитѣ ней окръзи: Варненский, Балчикский, Провадийский, Х.-О.-Пазарджикский, Шумненский и Силистренский. А распределението на окръжитѣ въ избирателни околии е слѣдующето, съгласно съ 7 чл. отъ избирателния законъ.

Варненский	окръгъ въ 4 околии	4 депутат.
Балчикский	" " 1 " 1 "	
Провадийский	" " 3 " 4 "	
Х.-О.-Пазарджикский	" " 1 " 3 "	
Шумненский	" " 6 " 8 "	
Силистренский	" " 5 " 8 "	

Всичко 20 околии 28 депутат.

Въ тѣхъ губерния изборитѣ сж станали въ Шумненский окръгъ въ всичкитѣ околии на 13-й Януарий. Сжщо въ Х.-О.-Пазарджикский и Силистренский съ исключение на двѣ околии, Рамалска и Ашикларска отъ Силистренский окръгъ, гдѣто сж станали на 20 Януарий. Въ останалитѣ окръзи всичкитѣ сж извършени на вторий изборъ. Както за единитѣ тѣй и другитѣ Народ. Събрание ще чуе подробноститѣ подолу.

При това гдѣто има или нѣма дневницитѣ стъ първитѣ избори при веѣка околия, комисията е направила забѣлѣжки отдѣлно за подобро освѣтление.

Въ Варненската губерния, Варненский окръгъ, Варненска градска околия е избранъ при вторитѣ избори на 20 Януарий Тютюнджи Османъ. Числото на избирателитѣ е неизвѣстно. Числото на гласоподавателитѣ 985. Той получилъ 562 гласа. Забѣлѣжки никакви нѣма, освѣнтъ, че нищо се не казва за първитѣ избори; комисията намира тоя изборъ съгласенъ съ изб. законъ. (Према се.) Отъ сжщата околия избранъ е още и Костаки Буюклиоглу, при сжщото число гласоподаватели съ 541 гл. Има една забѣлѣжка. Отъ нѣкои граждани има заявление противъ него, че билъ чужди подданикъ.

Костаки Буюклиоглу: Азъ не съмъ чужди подданикъ.

Докл. Станчовъ: Азъ говорехъ съ г-нъ К. Буюклиоглу и той ми каза, че е билъ турский подданикъ, а при това и паспорта ми показва, че е

билъ турский подданикъ. А сега е станалъ както и всички други български подданици.

Даскаловъ: Азъ могъ да кажж, че въ своята битностъ въ Варна зная, че неговия дѣдо Стоянъ е билъ българинъ, и че тия не сж чужди подданици. До 12 Априлия 1877 г., т. е. до гдѣто азъ бѣхъ въ Варна, тѣ не бѣхъ чужди подданици.

Симидовъ: Заявлението пише, че 16 год. е живѣялъ по други мѣста, и кога е станалъ наборъ за войска, тогава неговитѣ братия казали, че били грѣчки подданици.

Докл. Станчовъ: (Чете протеста отъ нѣкои Варненски граждани противъ Костаки Буюклиоглу.)

Предсѣдатель: Има ли нѣкой нѣщо да говори?

Даскаловъ: Тескерето, което той показа на г-на докладчика, е отъ 1877 год., т. е. преди войната. Отъ набора той не може да бѣга, защото нѣма защо и да се бои, като той е вече на 32 година. Какво сж имали предъ видъ тѣзи, които повдигнали този протестъ? Азъ само зная, че той до 12-й Априлия 1878 г. не бѣше чужди подданикъ. Тѣзи двѣ години е билъ въ Пловдивъ и за това не е можлъ да се върне, за да се запише въ градскитѣ списъци.

Минко Радославовъ: Лицата, които сж подписали заявлението, сж Варненски граждани и они ще знаятъ поотблизо подданството на Костаки Буюклиоглу.

Докл. Станчовъ: Въ протеста, както слуша Народ. Събрание, се казва, че баща му и братията му сж записани въ списъцитѣ, а именно негова милость, г-нъ Костаки, не е билъ записанъ, но нищо не показва, което може да увѣрява Нар. Събрание, че той е дѣйствително чужди подданикъ.

Енчовъ: Г-нъ Костаки показва турско тескере, че той е билъ турски подданикъ на 1294, т. е. преди 2 години.

Михайловский: Щомъ той е уроженецъ на българското княжество и не се показва, че има чуждо подданство, то той се счита като българский гражданинъ, споредъ относителний членъ на Конституцията. (Д-ръ Брадель заема председателското мѣсто.)

Славейковъ: Като имами предъ видъ протестътъ, не можемъ да поступимъ толкозъ легко. Въ протестътъ е казано, че подписаннитѣ граждани сж готови да засвидѣтелствувать онова, което казватъ въ протестътъ си; и въ сжщото врѣме казва се въ протестътъ, че когато ставалъ наборътъ и описването въ послѣднитѣ двѣ години, тогава неговитѣ братия заявили, че сж грѣчки подданици. За това, така просто да приемемъ този изборъ не можемъ. Но мисля да остане този изборъ висящъ, до гдѣто

тѣзи, които заявяватъ, могатъ да засвидѣтелствуватъ, че той не е български а чуждъ подданикъ, и до гдѣто да доставятъ това свидѣтелство. Комисията, която ще се назначи да испита изборитѣ, тя ще испита и този изборъ, а до тогава той пакъ ще си остане депутатъ.

Грънчаровъ: Предговорившии каза, че тия, които сж подписали протестътъ, щѣли да докажатъ, не че доказватъ, неговото чуждо подданство. Като доводъ привеждатъ, че той се записалъ въ избирателнитѣ списъци сега, преди да станатъ изборитѣ за представителитѣ. Относително това, че неговитѣ братия при набора, който става войската, били казали, че сж елински подданици, то може би братията му да сж елински подданици, но това не е доказателство, че и той е чуждъ подданикъ. Това всичко не може да се земе за доказателство. Онѣ самѣ показва тескере отъ 1294 година, т. е. 1878 година, че той билъ преди 2 години, преди войната, турски подданикъ, и както всички други е преминалъ на българското подданство. За това не знаемъ, защо да се оставятъ тѣзи избори висящи.

Свещ. Петаръ: Азъ мисля, че на тѣзи граждани, които заявяватъ, че ще могатъ да засвидѣтелствуватъ, че той е чуждъ подданикъ, да имъ се отнеме правото, това е неудобно; и за това, както каза предговорившии г-нъ Славейковъ, да останатъ тѣзи избори висящи, за да се види: могатъ ли да засвидѣтелствуватъ това, или не.

Грековъ: Азъ нѣмамъ нищо противъ мнѣнието на г-на Славейкова, но ще забѣлѣжж едно нѣщо на Народното Събрание, като му припомня за това, което рѣши вчера. Менѣ ми се струва, че ще се покажемъ непослѣдователни, ако постигнемъ така, както показва г-нъ Славейковъ. Вчера, г-да, когато се разисква въпросътъ за Вратчанскитѣ представители, имаме заявление отъ административната власть, или отъ окръжния началникъ, че тѣзи хора били осждени, и че на основание на 3 и 23 статья на избирателния законъ тия не могатъ да бждатъ избранни и Народното Събрание ги прие като законни, като взе предъ видъ, че едно таково заявление не е достаточено, но че трѣба да се докаже това съ документи. И това заявление бѣше отъ една власть, отъ едно официално лице. Питамъ сега, г-да, ако да оставимъ висящъ изборътъ на г-на Костаки Буюклиоглу, на основание, че има едно заявление отъ нѣколко частни лица, които щѣли да докажатъ, безъ да представятъ таково доказателство, то ще бждемъ ли послѣдователни? Отъ една страна има едно заявление отъ едно официално лице, че едикой си представителъ е осжденъ, и Народното Събрание го приема безъ да обърне на това внимание, безъ да иска да остане изборътъ висящъ, и

безъ да иска да се дадѣтъ поточни свѣдѣния за това. Тука има едно просто заявление, че братията му при набора казали, че сж гръцки подданици. Братията му могатъ да бждатъ и кинезки подданици. Ако единъ братъ е чуждъ подданикъ, трѣба ли и другитѣ да бжде чуждъ подданикъ? Тукъ заявяватъ хора, които познавали баща му отъ врѣме, казватъ, че той билъ турски подданикъ. Той самъ има единъ папатортъ, че до гдѣто имало турско владѣтелство, той билъ турски подданикъ, което се засвидѣтелствува и съ тозъ папатортъ. Следователно нѣма никакво доказателство, отъ което можемъ да заключаваме и да истегляваме фактове, че той не е български подданикъ; но всичкото доказва, че той е български подданикъ. За това мисля, че нѣмамы и никакво право да казвамы, да остане изборътъ му висящъ. Народното Събрание може да го направи, но азъ забѣлѣжжамъ още веднѣжъ, че въ този случай ще се покажемъ непослѣдователни; защото вчерашното рѣшение не трѣба да се забравя, за да рѣшаваме днесъ противното.

Докл. Станчовъ: Въ начало на рѣчта си г-нъ Грековъ прибърза да каже, че Народното Събрание ще бжде „непослѣдователно“. Народното Събрание не се е произнесло още върху този изборъ, и върху мнѣнието на г-на Славейкова. За това не може да се говори, че то било непослѣдователно; това не е твърдѣ добръ казано. Но както и да е, азъ съмъ съгласенъ въ това съ г-на Грекова, че дѣйствително заявившиитѣ въ протеста нищо положително не казватъ. Само това, че подданството му било неизвѣстно, и сами не знаятъ какъвъ подданикъ билъ той, и за доказателство привождатъ това, че той не билъ на врѣме записанъ въ избирателнитѣ списъци. Какъ ще се произнесе Народното Събрание въ този случай, ще ли да приеме г-на Костаки Буюклиоглу за законенъ депутатъ, и ще ли земе протеста на Варненскитѣ жители въ внимание, — което не е достаточено, за да отблъснемъ г-на Костаки Буюклиоглу, — това азъ не зная. Но, отъ моя страна, азъ предлагамъ да се приеме като законенъ депутатъ, и когато се докаже, че той е чуждъ подданикъ, тогава може Народното Събрание да го казира.

Симидовъ: Азъ за г-на Костаки Буюклиоглу малко ще говори, но искамъ само да забѣлѣжж на г-на Грекова, че Вратчанскитѣ избори сж свършено други.

Предсѣдателъ: Азъ моля да не говорите за миналитѣ предмѣти.

Симидовъ: Понеже г-нъ Грековъ повтори за тѣзи избори, азъ искамъ да му отговоря.

Предсѣдателъ: Г-нъ Грековъ само сравнява Вратчанскитѣ избори съ днешнитѣ, но той говори

върху предметъта, т. е. върху изборътъ на г-на Костаки Буюклиоглу.

Симидовъ: Искамъ само да кажа, че г-нъ Грековъ каза, че заявлението било отъ правителството, и че ние не го зехми въ внимание, това не стана.

Славейковъ: Г-нъ Грековъ забравя, че тѣзи челоуѣци, които припознахми вчера, се преслѣдватъ още отъ онѣя година, и поголѣмата частъ на Сѣбранието знаеше и увѣрено бѣше, че несправедливо се преслѣдватъ; и за това Народното Сѣбрание отхвърли онова, което мѣстното началство заяви; а тука е съвсѣмъ друго. Въ заявлението се казва, че той именно се е вписалъ като българскій подданикъ, когато вече щѣло да се гласоподава за изборитѣ. Второ, има да забѣлѣжа, че показанното отъ него тескере не може да се земе за доказателство, защото знаеми, какъ лесно могатъ да се зематъ въ Турция турски тескерета: даже и чужди подданици могатъ да се снабдятъ съ такива. Ако го приеме Народното Сѣбрание, азъ нѣмамъ нищо противъ това, но искамъ само Сѣбранието да бѣде освѣтлено, и да се разяснятъ тѣзи съмнѣния.

Даскаловъ: Азъ никакво съмнѣние не виждамъ, но припомнявамъ само това, че има въ Варна по стари граждани, на които подписитѣ въ това заявление не виждамъ, такива като кметъ Славчовъ, Савва Георгиевичъ, Мариновичъ и др., и на тѣзи подписитѣ въ заявлението не виждамъ. Впрочемъ тѣзи подноси не сж потвърдени отъ надлежната властъ, че сж подлини.

Михаиловскій: Г-нъ Костоки Буюклиоглу не е повъ жителъ въ Варна; той е жителъ тамъ още отъ дѣда си; още дѣдо му е старъ жителъ Варненскій. Въ заявлението се казва, че се е записалъ сега въ избирателнитѣ списъци. Той може да е видѣлъ, че го нѣма записанъ, и за това е отишълъ да се запише; и той има право да бѣде записанъ, защото е мѣстний гражданинъ, и по право принадлежи въ списъкътъ, като жителъ на Княжеството. Фамилията му може да живѣе отъ 100 години вече тамъ, за това има право да бѣде записанъ въ гражданскій списъкъ. Той доказва, че е билъ турски подданикъ, като показва: 1-во тескере, и 2-ро е, че тѣзи г-да сами казватъ, че не знаятъ подданството му. Като не могатъ да знаятъ, какъвъ е той подданикъ, то ще каже че не знаятъ нищо. И заради това мисля, че въпросътъ е исчерпанъ. Тия казватъ, че „могутъ“ да засвидѣтелствуватъ. Защо не кажатъ, какъвъ е той подданикъ? Въ Варна има консули отъ всичкитѣ държави, и той като търговецъ, не може да укрне подданството си, защото често може да му се случи, да има нужда отъ своето началство. Тогава мисля, че въпросътъ е много ясенъ.

Икон. Попъ Тодоръ: Изборътъ на г-на Буюклиоглу се въспиратъ съ двѣ нѣща споредъ заявлението. Първото е, че той не е билъ внесенъ въ списъка като мѣстенъ гражданинъ, а друго, че той не е българскій подданикъ. Че не е внесенъ въ списъкътъ, то не зная до колко е негова грѣшка: това може по една или друга причина да е станало. За второто, самитѣ заявители не знаятъ подданството му: они сами не казватъ нищо. За това, мисля, че Народното Сѣбрание не трѣба да вземе въ внимание това заявление, защото нѣма никаква основа. Трѣбало да покажатъ мотиви, да покажатъ поясню, на какви основания правятъ своето заявление. Тука, нищо такова нѣма и затова нѣма причина, да остане този изборъ висящъ. Бюрото да предложи: приема ли се той за законенъ депутатъ или не.

Славейковъ: На кѣсо имамъ да отговаря на г-да предговоривши. Първо ще отговоря на забѣлѣжката, че тѣзи г-да, които сж подписали заявлението, не били сѣщи граждани, и за това не трѣбало нѣхното заявление да се земе въ внимание. Азъ трѣба да отбѣлѣжъ такова нѣща, да правимъ между граждани нѣкоя разлика; ако ще би и отъ най-малкитѣ да е, пакъ трѣба да се зематъ въ внимание доводитѣ му. Второ искамъ да напомня на Народното Сѣбрание това, което азъ земамъ предъ видъ, именно онова, което е ставало въ времето на наборитѣ, а найвече въ Варна, Ахилео, Месемврия и др. Азъ зная добръ, че въ тѣзи градове щомъ се появила наборитѣ, то всички Гърци казахъ, че сж влашки подданици, когато ги знаяха съгражданитъ имъ, че сж български подданици. Ние ги приемами като граждани, а они, щомъ дойде набора, казватъ, че не сж български подданици. За това именно искамъ, да се испита това, и ако не друго, а то да се запише въ протоколътъ. Защото азъ мисля, че ако се намѣри нѣкой да е чуждъ подданикъ, то послѣ може лесно за него да разсѣждаваме. Работата е да се испита. Тѣзи въпроси сж серпозни, защото се касаятъ до таквизъ случаи и, които сж ставали, ставатъ и до днесъ въ България.

Минко Радославовъ: Въ отговоръ на г-на Михаиловскій искамъ да забѣлѣжъ само, че не е достаточено доказателство, като има челоуѣкъ турско тескере, че е българскій подданикъ; съ това никакъ не можъ да се съглася. Освѣнъ това, той казва, че е роденъ и че отъ нѣколко години живѣе въ българското Княжество. Той може да се роди, да живѣе и даже да умре въ българското Княжество, и пакъ нѣма да бѣде българскій подданикъ. За това съмъ съгласенъ съ г-на Славйкова, да остане този изборъ висящъ.

Михаиловскій: Г-да! Народното Сѣбрание прие депутати само на тѣхното исповѣдание, че тѣ

сж български подданици, и азъ не виждамъ никоя цѣль, защо ние днесъ бихми приели единъ чловѣкъ като депутатъ, сиречъ като български подданикъ, и до година да му кажемъ, че той не е български подданикъ? Ние сме тука, г-да, законодателно Сѣбрание, и вѣрка наша дума трѣба да има цѣна. Това що каза г-нъ Мшико Радославовъ, че единъ чловѣкъ роденъ въ Княжеството въ течение на една или двѣ години да стане тайно чуждъ подданикъ, това съвсѣмъ се опровергава. Г-нъ Даскаловъ заяви тука, че дѣдо му е старъ жителъ въ Варна, и че е билъ българинъ. Ние всички мислимъ отъ турско подданство на българско. А че той липсувалъ 10 години наредъ, пакъ не му пречи да бѣде български гражданинъ.

Славейковъ: Азъ считамъ за достатъчно, да се запише това въ протоколитъ, че устното му исповѣданне е свидѣтелството на подданството му, и азъ вѣрвамъ, че още много такиви случаи ще ни се представятъ. За това искахъ да се докаже, че не е промѣнилъ подданството си.

Предсѣдателъ: Трѣба да се говори върху фактове, които има на лице, защото иначе разискването нѣма да се свърши.

Даскаловъ: Азъ съмъ съгласенъ да се запише въ протоколитъ и да се гласоподава.

Грънчаровъ: Г-нъ Славейковъ се съгласи да се запише устното исповѣданне въ протокола, че Г. К. Буюклиоглу е български подданикъ. И ние да се съгласимъ на това. Ако той бѣше чужди подданикъ, то оння, които сж подали протеста, трѣба да одадатъ фактове, че той е наистина чужди подданикъ. Ние на исповѣданне устно го приемаме. Азъ помня, когато бѣ въпроса за Ивана Иванова, че той е чужди подданикъ, г-нъ Михайловскій каза, че нестига съ уста да каже: азъ съмъ български подданикъ, но че трѣба да има разрѣшенне отъ чуждото правителство. Но тука ние можемъ да го приемемъ за български подданикъ, защото заявлението не е основано на доказателства, както паспортитъ.

Михайловскій: За допълнение на думитъ на г-на Грънчарева, искамъ да кажж, отъ страна на г-на Иванова, че той заяви, че е руски подданикъ, но тука не се казва такова нѣщо и не може нищо да се докаже, нито въ протеститъ се казва за нѣкое подданство; и г-нъ Ивановъ самъ бѣше заявилъ азъ съмъ руски подданикъ и затова не можъ да се приеме, защото това е едно законодателно Сѣбрание, което ще дава закони на една държава и въ него не може да засѣдаватъ членове, които не сж подчинени на тѣзи закони. Но тука нѣма никое подданство, за което трѣба да се иска разрѣшенне.

Славейковъ: Азъ отблъснувамъ това, че не може да се даде никакво внимание на това заявле-

ние. Ние не можемъ да приемемъ чужди подданикъ, който да издава законъ за нашето отечество, и който нѣма да ги почита. Тука предстои едно съмнѣние въ което се заявява, че този човѣкъ не е български подданикъ. Всинца знаемъ, че ние рѣшимъ вече нѣкои работи тука, но между тѣхъ има работи, които трѣба да се испитатъ, по потѣйко прѣди да се рѣшатъ. Ако се направи такова небрежение върху такъвизъ заявления, менъ ще ми бѣде много чудно и удивлявамъ се. Но като той публично искаа че е български подданикъ, ние можемъ да го приемемъ. Народно-то Сѣбрание обаче трѣба да помислева повече на такива въпроси, и такива заявления да ги зима съ призрѣние.

(Гласове: Изчерпано е).

Расолковъ: Г-нъ Грънчаровъ каза, че ние не можемъ да се основаваме на протести, защото г-нъ Буюклиоглу казалъ, че той е български подданикъ. Но, азъ мисля, че не е само г-нъ Буюклиоглу дѣто увѣрява, чий е той подданикъ, и за туй трѣба да се приеме; но че трѣба и самитъ избиратели да знаятъ какъвъ е той подданикъ. Въ 31 членъ на избир. законъ се вижда наказание за такива хора, които криятъ умишлено имената на други, които сж писани въ бюлетинитъ. Азъ мисля, че същото наказание се пада и на тѣзи представители, които би приели качество на депутатство, като си криятъ подданството. Затова предлагамъ да се приеме г-нъ Буюклиоглу като депутатъ, до тогава додѣто се не докаже подданството му.

Бръшлановъ: Относително въпросътъ на подданството, е излишно мисля да водимъ продължителни прѣнии; защото този въпросъ е доста ясень, даже и по ясень отъ свѣтлия день. И вчера, г-да, ний се срѣскахме съ същия въпросъ, на можахми, ако помня добръ, да го рѣшимъ, безъ да се спирами толкось на него. Така напр. лѣсно се произнесе Народното Сѣбрание и за г-на Даскалова и за други нѣкои. Щомъ тий казахъ: да, ний сме български подданици, и не сме приемали никакво чуждо подданство, достатъчно бѣше да се приематъ за законни депутати. А защо да се прѣнираме за това лице, когато и то безразлично също казва, азъ не зная.

Предсѣдателъ: Признава ли Народното Сѣбрание въпросътъ за исчерпанъ? (Признава). Приематъ ли Народното Сѣбрание Костаки Буюклиоглу за законно избранъ депутатъ? (Приема се).

Докл. Станчовъ: Въ Варненския округъ, Варненска околия въ окружие, избранъ е Велико Петровъ на 20 Януария. Числото на избирателитъ е било 2474. Числото на гласоподавателитъ 594. Получилъ е 273 гл. Има само тая заблѣжка, че нищо не се споменува за прѣвитъ избори; комисията го намира избранъ съгласно съ закона. (Приема се)

Докл. Станчовъ: Въ сѣщія окръгъ, Козлудженска околия, е избранъ Николай Даскаловъ, на 20 Януария. Числото на избирателитѣ е било 2432; на гласоподавателитѣ — 438. Той получилъ 323 гласове. Нищо не се споменува за първитѣ избори. Комисията го намира избранъ, съгласно съ закона. (Приема се).

Докл. Станчовъ: Въ Балчикскій окръгъ, Балчикска околия, се е избралъ Преосвещенный Симеонъ Митрополитъ Прѣславскій, на 20 Януария. Числото на избирателитѣ е било 2206, на гласоподавателитѣ 577. Получилъ е 526 гласове. Тука има една забѣлѣжка. Има заявленіе отъ г-на Паничерскій противъ неедно-образността на нѣкои бюлетини. Тѣзи бюлетини, на брой 527, относящи се до Н. Преосвещенство и сж испратени съ дневниците; на тѣхъ на едни е написано Митрополитъ Прѣславскій, на други пакъ дѣдо Симеонъ, нѣкои пакъ владиката или деспотъ. Тѣзи забѣлѣжки комисията ги направля на Народното Събрание; но въ сжщото врѣме има да кажъ, че и когато се отнематъ тѣзи бюлетини отъ редовнитѣ, то пакъ Н. Пр. Прѣславскій има вишегласие. Комисията го намира избранъ съгласно съ закона.

Тодоровъ: Желая да узная дѣкашенъ жителъ е г-нъ Паничерскій, защото избирателний законъ казва, че ония, които сж гласоподавали, иматъ право да теглятъ на сждъ виновнитѣ.

Предсѣдатель: Приема ли Нар. Събрание Н. Пр. Симеона Митрополитъ Прѣславскій за законенъ депутатъ. (Приема се).

Докл. Станчовъ: Въ Провадийскій окръгъ, Провадийска околия, избранъ е г-нъ Георгій К. Болѣвскій, на 20 Януария. Числото на избирателитѣ е било 1480, на гласоподавателитѣ — 1102. Получилъ е 713 гласове. Дневникъ отъ първитѣ избори има, и е редовенъ. Но първитѣ избори не станъли, защото е нѣмало $\frac{1}{4}$ гласове отъ всичкитѣ гласоподаватели. Комисията го намира избранъ съгласно съ закона. (Приема се). Въ сжщата околия при сжщото число на избирателитѣ избранъ билъ Свещеникъ Иванъ Радовъ съ 711 гласове. Забѣлѣжки нѣма. (Приема се). Въ сжщия окръгъ, Тестеденска околия, избранъ е Лазаръ Дуковъ, на 20 Януария. Числото на избирателитѣ било 873, на гласоподавателитѣ 872. Получилъ е 672 гласове. Забѣлѣжката е сжщата, както и на горнитѣ избори. (Приема се). Сжщия окръгъ, околия Яситепе, избранъ е Симеонъ Митрополитъ Прѣславскій на 20 Януария. Числото на избирателитѣ е било 333, на гласоподавателитѣ — 114. Получилъ е 87 гласове. Забѣлѣжки нѣма. Комисията го намира избранъ съгласно съ закона.

Попъ Тодоръ: Ако добръ чухъ, всичкото

число на избирателитѣ е било 333, присѣтствували 114. Това, струвами се, е малко за една околия, и мисля, че туй е станало по погрѣшка.

Славейковъ: Тѣзи забѣлѣжка е на мѣсто, защото това е важно нѣщо. 333 избирателитѣ не могатъ да съставятъ избирателна околия. Да не би да е станала погрѣшка, да не бждѣтъ 3000.

Докл. Станчовъ: Можемъ да се справимъ съ дневницитѣ и по послѣ да стане поправка.

Славейковъ: Азъ желая да се забѣлѣжи въ протокола, защото 300 избирателитѣ не могатъ да съставятъ една околия. Комисията да вземе въ внимание това, послѣ да ни яви, когато разгледа протокола.

Свещ. Радовъ: Азъ има да забѣлѣжъ, че тази околия можаше да има и до 2000 избиратели, но защото не сж внесени въ списъка съ врѣме, то отпослѣ, ако сж искали да се запишѣтъ, не ги е приелъ окръжний Съвѣтъ, защото е било вече късно.

Предсѣдатель: Азъ мисля, че Събранието е достатъчно освѣтлено. За това, иска ли Събранието да се отложи или да се разисква?

(Гласове: Не.)

(Други: Да остане за послѣ.)

(Прие се за послѣ да остане този изборъ.)

Грековъ: Г-нъ Станчовъ може да ни даде обяснение, понеже той управлява този окръгъ.

Докл. Станчовъ: Много краснорѣчиво се изрази Г-нъ Грековъ. Ще дамъ обаче разяснения по подиръ.

Х. О. Пазарджикскій Окръгъ, Пазарджикска околия, избранъ е Абибула Муфти Ефенди, на първитѣ избори, на 13 Януария. Числото на избирателитѣ е било 2000, гласоподавателитѣ — 1003. Получилъ е 803 гласове. Забѣлѣжка нѣма. Комисията го намира избранъ съгласно съ закона. (Приема се). Въ сжщата околия е избранъ Стоилъ Поповъ и Иорданъ Х. Ивановъ, при първитѣ избори. Числото на избирателитѣ е било 2000, на гласоподавателитѣ — 1003. Първия получилъ 489 гл., а втория 305 гласове. Споредъ 19 ст. на избирателния законъ, не сж получили $\frac{1}{4}$ гласове отъ числото на всичкитѣ избиратели, записани въ списъка. Други заявления нѣма. Припомнявамъ само, че 30 бюлетинитѣ сж недѣйствителни, понеже не сж били записани на официалния языкъ.

Попъ Драгановъ: Тука забѣлѣжвамъ, какъ могатъ да бждѣтъ трима депутати избрани, когато цѣлото число на избирателитѣ е било 2000?

Славейковъ: Моля да се земе това въ внимание, че Варненския окръгъ и тѣзи мѣста, за които се говори, не сж толкова точни, както напримѣръ: Търновскій окръгъ съ изборитѣ. Ние трѣба само да

обърнемъ внимание редовно ли сж станали тамъ изборитѣ, или не, т. е. иматъ ли $\frac{1}{4}$ гл. или не.

Баларевъ: Менѣ се чини, че сж присхтствували 2000 души, и че това не е било цѣлото число на избирателитѣ.

(Гласове: 2000 е било цѣлото число на избирателитѣ, а сж присхтствували само 1003.)

Станчовъ: Прѣди да се положи на гласоподавание, защо е, именно, числото на избирателитѣ толкова малко, то азъ можъ да дамъ като за разяснение това, че отъ турското население ония, които сж отъ 20 год. нагорѣ и които подлежатъ на военна повинность, се укриватъ. Това е главната причина, дѣто числото на избирателитѣ излиза толкова малко.

Грековъ: Азъ мисляхъ, г-нъ Станчовъ по подирѣ ще ни даде свѣдѣния. Защо ги дава сега?

Славейковъ: За по подирѣ той има и други.

Предсѣдатель: Желаетъ ли Народното Събрание още да се разискватъ тѣзи избори?

А. Цановъ: Този въпросъ е рѣшенъ. Ние имаме подобни случаи и ги рѣшихме.

Прѣдсѣдатель: Счита ли Народното Събрание Стоила Попова за законно избранъ представителъ? (Не го приема). (Сжщо Йорданъ Х. Ивановъ се касира).

Докл. Станчовъ: Въ Шуменския окръгъ, Шуменска околия, е избранъ, при първитѣ избори г-нъ Тодоръ Икономовъ. Числото на избирателитѣ е било 4263, на гласоподавателитѣ — 1955. Получилъ е 1797 гл. Има само тази забѣлжка, че урната за бюлетинитѣ не се отворила сжщия день, но на слѣдующия, на 14 Януария въ присхтствието на избирателитѣ. Народното Събрание некарѣши, до колко това може да се счита, че нарушава избранателния законъ? Комисията не е направила своето заключение, но остава на Народното Събрание да се произнесе.

Предсѣдатель: Счита ли Народното Събрание за законно избранъ г-на Т. Икономова?

Славейковъ: За да се не забѣлжи, че събраниято е прѣминжло мълченкомъ, и че нѣмало кой да говори за правилната забѣлжка, то азъ го ненамарамъ до толкова неправиленъ този изборъ, защото не е, споредъ мене, оставянieto да се отвори урната на другия день, такава неправилность, по която да може да се рѣши касирането на избора. Като земемъ предъ видъ нѣкои неудобности, които могатъ да се случатъ, и, като е споменато въ протокола, че се е казало на гласоподавателитѣ, че отварянieto на ураната остава на втори день, тѣ, като се вижда и въ протокола причината е била че всичкитѣ избиратели присхтствували, когато се запечатила урната, и сжщо тѣй, когато са е отпечатила и отворила, пакъ сж присхтствували нѣкои; тѣй щото, помежду самитѣ

избиратели станало е такъво съгласие: За това споредъ мене, азъ ненамирамъ това противозаконно, и което би могло да повлече да се касира този изборъ.

Грънчаровъ: Мисляхъ, тука е станало отклонение отъ закона: Изборитѣ трѣба да се свършатъ въ единъ день. Това дѣто е станало, е противно на окръжното, испратено отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ работи. Въ него окръжно се казва: да се не продължаватъ изборитѣ и на втория день, но въ единъ и сжщия день всичко да се свърши. Но тази грѣшка не е на избрания. Че е грѣшка станала, то е истина; но тя е на ония, които сж били на бюрото. Тука забѣлжвамъ и друго: въ бжджце не трѣба да ставатъ такива неправилности въ закона. Колкото за г-на Тодора Икономова, азъ предлагамъ да се приеме; но другъ пжтъ бюрата да не правятъ подобни грѣшки.

Предсѣдатель: Приема ли Народното Събрание г-на Тодора Икономова за законно избранъ депутатъ. (Приема се).

Докл. Станчовъ: Шакиръ Ефенди е избранъ въ сжщия окръгъ, сжщата околия, на 13 Януария и при сжщитѣ гласоподаватели. Получилъ е 1246 гл. И той има $\frac{1}{4}$ гл. отъ всичкитѣ избиратели. Комисията го намира избранъ съгласно съ закона. (Приема се).

Докл. Станчовъ: Въ Шуменски Окръгъ Прѣславска околия, е избранъ Епископъ Климентъ на 13 Януарий. Числото на избирателитѣ е било 2425 на гласоподавателитѣ — 1265. Получилъ е 1264 гласове. Значи има $\frac{1}{4}$ на избирателитѣ. (Приема се).

Въ сжщата околия е избранъ Константинъ Стоиловъ съ 670 гласове при сжщото число избиратели. Значи, че има $\frac{1}{4}$ отъ всичкитѣ избиратели.

Грековъ: Г-да, ако помня добрѣ, въ минжлото Събрание имаше едно заявление отъ Г-на Стоилова, че той нѣмалъ 30 години. Той самичкъ го заяви, и слѣдователно на основание на избирателния Законъ, тия избори сж неправили, и трѣба да се касиратъ.

А. Цановъ: Тогава г-нъ Константинъ Стоиловъ може да не е ималъ 30 г. но сега може да има.

Славейковъ: За сега не зная поне никакво заявление отъ Г-на Стоилова, и въ прѣдидишното Събрание, колкото помня, не е казвалъ колко години има, за това нѣмамъ право да го касирами.

Храновъ: Може на г-на Стоилова да му не стигали нѣколко мѣсяци още за 30 години, а сега той е вече на 30 години, защото тогазъ е казалъ че нѣма изискамето число години.

Грековъ: Тогава, най-сѣтитѣ, нѣмате доказателства, че той на вѣрно има 30 год. Единъ челоуѣкъ, който казва предъ нѣколко мѣсяци, че нѣма изискамето число години, не можемъ да предполагами, че има днесъ 30 год. Тука има едно съмнѣние, слѣ-

дователно предлагамъ да остане избора висиящъ, додѣто г-нъ Стоиловъ докаже има ли 30 год. или не.

Славва Илиевъ: Защото нѣма никакво заявление, ние можемъ да разгледаме сега само да ли е законно станалъ избора или не: колкото за годинитѣ на г-на Стоилова, то той, ако нѣма 30 години, пакъ ще направи заявление, както, споредъ димитѣ на г-на Славейкова, е направилъ и въ предишното събрание.

Грековъ: Ако нѣма 30 години, тогава не е законно избранъ.

Докл. Станчовъ: Тѣй като г-нъ Стоиловъ въ миналото Събрание каза, че: „като нѣмамъ изискаемото условие споредъ 86 чл. на Конституцията, за това моля Народното Събрание да приеме оставката ми.“ но колко денѣе или мѣсяца му трѣбало за да бѣде 30 год., това ние не знаемъ. За това мисля, че е справедливо да оставимъ този изборъ на г-на Стоилова и да го попитаме. И утрѣ или други денъ той ще ни извѣсти, колко години има.

Тодоровъ: Тѣй като приехми по млади отъ г-на Стоилова, то азъ предлагамъ да го приемемъ.

Бръшляновъ: Имамъ честь да забѣлѣжж на г-на Тодорова да си земе думата назадъ. Ние не сме приели млади депутати и нѣма да приемами.

Предсѣдателъ: Имамъ да ви направи една забѣлѣжка, да не говорите освѣнъ върху въпроса. (Нѣколко души говорятъ изведнѣжъ.)

Славейковъ: Да се върнемъ за да разискваме: да ли е законно избранъ или не. Тука нѣмами никакви забѣлѣжки, нито за годинитѣ, нито за друго нѣщо. За това, защото нѣма никакво заявления, можемъ да разискваме: законно ли е избранъ или не.

Грековъ: Питамъ Г-на Славейкова, отъ кого се опредѣляватъ годинитѣ споредъ неговото заявление? Ако г-нъ Стоиловъ дойде днеска и кажеше, че има 30 години, азъ пакъ би му поискалъ документи: защото, г-да, годинитѣ се доказватъ не съ заявление, а съ документи. Тука се гледа легко на тия работи и мнозина би желали да влезе г-нъ Стоиловъ въ Народно Събрание, за да можтъ да кажтъ, че има тамъ и други, който нѣматъ изискуемитѣ години.

П. Станчовъ (го прекъснува): Моля г-на председателя да не позволява такиви изражения.

Грековъ: Азъ имамъ право да говоря. Конституцията ми дава право да си искамъ своето мнѣние, на основание на тази статия въ Конституцията, която се отнася къмъ свободата на говора.

Предсѣдателъ: Моля да говорите върху въпроса: да ли е г-нъ Стоиловъ законно избранъ, или не?

Грековъ: Това е предмѣтъ. Г-да! кога чло-

вѣкъ говори, трѣба да му оставите свобода да си искаже свободно своитѣ мисли; ако искате да затворите всѣкиго въ единъ желѣзенъ обрѣтъ, тогава не мож да говоря.

Предсѣдателъ: Желѣзенъ обрѣтъ на никого не се туря.

Грековъ: Въпросътъ е: да ли е г-нъ Стоиловъ законно избранъ или не? Този въпросъ е тѣсно свързанъ съ годинитѣ, които има. Ако г-нъ Стоиловъ има 30 години, то е и законно избранъ; ако нѣма 30 години, то е незаконно избранъ. Въпросътъ стои така, и Народното Събрание не може да се произнесе, додѣто незнае, колко години има той. Много въпроси сж много легко преминжха. Но то не е доказателство, че трѣба нататкъ, пакъ така да се минуватъ.

Икономъ Попъ Тодоръ: Възразявамъ на г-на Грекова, като той иска да остане въпросътъ висиящъ, понеже имало въ първото Събрание заявление отъ г-на Стоилова, че нѣмалъ изискаемото число години. Но г-нъ Грековъ не показва, колко години той има, и тогава нѣма и никакви основания за разисквания, защото нѣма и основание, че той нѣма 30 години. Ако г-нъ Стоиловъ по напредъ е казалъ, че нѣма 30 години, и на основание на неговото казване се е приело да не бѣде депутатъ, то той на същото основание може да каже, че има 30 години или нѣма. Тогава Народно Събрание трѣба да се произнесе за изборътъ: законенъ ли е или незаконенъ. Той има воля подиръ прогласението за законенъ депутатъ да каже, да ли има или нѣма 30 години. Ако би нѣкой представителъ казалъ, че г-нъ Стоиловъ нѣма 30 години тогава могло би да се разискува. Но тука никой не е казалъ, че нѣма 30 години, за това нѣмаме причина за разискване.

Грековъ: Азъ го казахъ.

Бръшляновъ: Понеже г-нъ Стоиловъ, за да бѣде депутатъ, се изискува да бѣде на 30 години, и понеже никой отъ Народното Събрание не знае той има ли толкова години или не, то не ни остава друго, освѣнъ, като отсѣтствува лицето, за което е рѣчта, да го почитаме, и щомъ заяви, че има 30 години, безъ друго да го приемемъ. Ако ли пъкъ нѣкой заяви противното, то трѣба и да го докаже, т. е. да докаже, че думитѣ на г-на Стоилова не сж вѣрни, че той си крие годинитѣ, а не да искаме отъ г-на Стоилова доказателства. (Гласове: Исчерпано е.)

Предсѣдателъ: Счита ли Народното Събрание въпросътъ за исчерпанъ? (Исчерпанъ е.) Признава ли Народно Събрание г-на Константина Стоилова за законно избранъ депутатъ? (Признава.) Който го не признава, да си дигне ржката. (Никой).

(Приема се).

Докл. Станчевъ: Въ Шуменский окръгъ, Смѣдовската околия, е избранъ Д-ръ Радославовъ на 13-й Януарий. Числото на избиратели е било 1023, на гласоподавателитѣ — 839, той получилъ 711 гласове. Въ дневницитѣ на Смѣдовската околия комисията вижда подписитѣ, като че сж подписани съ една ржка.

Славейковъ: Азъ мисля, че Народното Сѣбрание не може положително и категорически да заяви, че тѣзи подписи не сж писани отъ всякото бюро, което съществувало тамъ. Това е едно скъдебно изслѣдование: да ли сж отъ една ржка или отъ повече. Ние приемаме протоколитѣ съ довѣрие и до дѣто нѣма едно заявление, че тѣ не сж подлини, до дѣто нѣма за това едно доказателство, до тогава можеи да ги считаме, както и всичкитѣ други за вѣрни. Но има друго да забѣлѣжа: чувашъ, че г-нъ Радославовъ е билъ нѣкогажъ австрийский подданикъ.

Живковъ: Д-ръ Радославовъ ме натовари да обадя на Народно Сѣбрание, че той нѣколко години прѣди войната е билъ станалъ австрийски подданикъ; но сега на 7 Януарий билъ се отрѣкълъ отъ това покровителство, като си върналъ паспортъ.

Предсѣдателъ: Приема ли Народно Сѣбрание това заявление презъ друго лице? (Гласове: Приема се).

Михайловский: Споредъ обяснения на г-на Живкова, че си е далъ паспортъ назадъ, то трѣба да има и една книга, че е и отрѣшенъ. Може да се поиска отъ Д-ра Радославова една дума, че е вече освободенъ отъ Австрийско подданство или да исповѣда самъ, че е вече отрѣшенъ.

Славейковъ: Може да му е дадено, или да не му е дадено. Желателно е да заяви предъ Сѣбранието, че е български подданикъ.

Д-ръ Моловъ: Съгласенъ съмъ съ г-на Славейкова; но питамъ какво ще стане; ако Австрийското правителство го поиска по случай, че той иматъ нѣкои обязанности, и да каже, че този е мой подданикъ? На единъ прѣкрасенъ день може да го извлекатъ отъ тука.

Грековъ: Той билъ само протеже.

Михайловский: Тогава нѣма що да сторимъ, о вѣнъ да го дадемъ; защото има конвенции между народни, и за да стане человекъ български подданикъ отъ чуждия, то трѣба да си изпълни повинноститѣ, които е иматъ съ предшното правителството, и тогава да стане Български подданикъ.

Сукнаровъ: Ние не трѣба да смѣсваме подданничество съ защита. На всѣкъдѣ е прието, щото единъ человекъ може да ся намира подъ защита на

една държава безъ да е самъ подданикъ. То значи, че защита не е подданничество. Д-ръ Радославовъ е билъ само подъ защита. И че трѣбало да дойде самъ, то нѣма нужда, когато заяви прѣзъ второ лице, което е депутатъ.

Предсѣдателъ: Счита ли Народното Сѣбрание тия разяснения за достаточни, или има още нѣкой да говори.

Докл. Станчевъ: Трѣба да се положи на гласоподавание приемането на г-на Д-ра Радославова за депутатъ, азъ считамъ за должностъ да припомня на Народно Сѣбрание, че на дневникътъ, който е съставенъ при изборитѣ, както заявихъ, подписитѣ сж твърдѣ еднообразни. За това, ако се приеме г-нъ Д-ръ Радославовъ, да се има предъ видъ, че комисията, която ще разискува нередовноститѣ, да провѣри и тѣзи протоколи на надлежитѣ мѣста.

Священникъ Радовъ: Искамъ да узная, да ли тѣзи протоколи сж скрѣпени отъ членътъ на Окржжний Сѣвѣтъ, или само при рапорта сж испратени отъ Окржжний Сѣвѣтъ.

Расолковъ: Има ли неспроводителна бумага? Ако да сж подписитѣ писани съ една ржка, да се оставятъ тия избори висящи, до дѣто се неизслѣдватъ тѣзи нередовности.

Славейковъ: Азъ мисля, ако има съмнѣние за подписитѣ, то се относя до Окржжния Сѣвѣтъ. Като проважда своето рекомандателно писмо, ако има погрѣшка, то се пада отговорността на него. Окржжниятъ Сѣвѣтъ трѣбва да отговаря.

Сукнаровъ: Азъ мисля сжщо, че ние не можемъ да приемемъ за основание това, че си приличатъ подписитѣ. Тука нѣма никакво заявление, отъ когото и да било и Окржжний Сѣвѣтъ го проважда съ рапортъ. За това нѣмаме никое основание, да оставимъ тѣзи избори висящи. За това азъ съмъ съгласенъ да се приематъ тѣзи избори за законни, и просто да се иска справка за знание, какъ е станало това.

Грънчеровъ: Азъ мисля, че подобенъ въпросъ рѣшихми за Ярловската околия съ дневника за избора на Пр. Мелетий Софийский. И тамо се заяви, че подписитѣ сж еднакви, и че протоколитѣ сж направени послѣ въ градътъ. И този дневникъ се разгледа въ Сѣбранието като се намѣри, че подписитѣ били еднакви, то ние оставихме изборътъ висящъ. И тука предлежи сжщото.

Свещ. Радовъ: Азъ познавамъ селото Смѣдово, това село има 3—4000 кжци, и отъ много врѣме сж имали църква и училище — отъ това иматъ и хора грамотни. За това неவிждамъ причина, защо да не бждатъ подписитѣ различни.

Расолковъ: Азъ виждамъ, че между члено-

ветѣ на провѣрочната комисия има разногласие относително тѣзи подписи. За това предлагамъ да се положи на разглеждане на нѣкои компетентни лица, които да се произнесатъ за това, и тогава да се рѣшава за изборѣтъ.

Сукнаровъ: Въпросѣтъ е разясненъ. Относително това, що каза г-нъ Грънчаровъ за вчерашний случай, то той се различава отъ днешния. Тамъ имаше заявление отъ нѣколко души депутати, които казахъ, че този протоколъ е правенъ въ Самоковъ, а не тамъ дѣто станали изборитѣ, и еднаквостта на подписитѣ се взѣ като допълнение на това обстоятелство. Но тука нѣмаше нищо подобно. Има приличие между подписитѣ, но свършено еднакви не сж, за това предлагамъ да се прекратятъ препирнитѣ.

Симидовъ: Комисията прави само бѣлѣжка, че има съмнѣние, а въ вчерашното имаше съмнителни дѣла. Комисията трѣба да изражава такива съмнѣния, но нѣма право положително да каже, че наистина всички сж еднакви.

Расолковъ: Азъ виждамъ, че между членоветѣ нѣ комисията има разногласие за подписитѣ; нека се предложи протоколѣтъ на разглеждане на компетентни лица, да разсѣдятъ, да ли сж съ една рѣка подписани.

Председателъ: Ще питамъ Народното Собрание, да ли желае да се продължава разговорѣтъ?

Бръшляновъ: Понѣ Радовъ забѣлѣжи, че знае селото отъ колко къщи състои, и че имало тамъ църква и училище, и че трѣба слѣдователно, да бждѣтъ подписитѣ разнообразни. Но може ли, питамъ, да каже на Народното Собрание да ли познава лицата, които сж подписали протоколѣтъ, и знае ли навѣрно, че тия сж грамотни? Щомъ той ни каже, че тѣ сж грамотни, значи, че трѣба да бждѣтъ и подписитѣ разнообразни, и ето въпросѣтъ разясненъ. Съдругидуми, като се докаже, че тия лицата сж грамотни, па сж подписани съ една рѣка, то безъ друго е станала нередовностъ, и въ подобенъ случай тѣзи нередовни протоколи трѣба да подпаднатъ подъ сжщата категория както вчерашнитѣ.

Славейковъ: Ние се отдалечихме отъ въпросѣтъ, и гледаме подписитѣ. Г-нъ Расолковъ забѣлѣжи, че комисията не е съгласна, и всѣки исказува своитѣ възгледи, работата е, да ли тѣзи подписи, които нѣкои подозрѣватъ, сж еднакви? Азъ сжщо ги видѣхъ и намирамъ 2—3 разни почерка. При това сжществува рапортъ на Съвѣта, съ който дневникѣтъ е испратенъ. И азъ незнамъ да ли то е достаточо да унищожимъ единъ изборъ, който е прогласенъ отъ Съвѣта за редовенъ. Ако стоимъ на законна почва, ако има изслѣдование, то за подозрѣвание на изборѣтъ да се пита Окружний Съвѣтъ. Но тука нестара пълно подозрѣние, и нѣма заявление, нито при протоколитѣ, нито отъ депутати тукашни.

Расолковъ: Азъ питамъ, казалъ ли е Окружний Съвѣтъ въ испроводителната си книга, кои лица сж избрани или не? Желая да узная това.

Докл. Станчовъ: Въпросѣтъ се дълго разгледа. Комисията е имала за длъжностъ да искаже дѣто има подозрѣние за подписитѣ въ дневника; Комисията казва това, че, освѣнтъ подозрителнитѣ подписи, всичко друго е съгласено съ избирателния законъ. Окружниятъ Съвѣтъ, както и другитѣ Окржжни Съвѣти, препраща съ своя рапортъ всичкитѣ дневници отъ избирателнитѣ околии, между които е и Смедовската околия съ дневника, за който е думалъ. Азъ при това ще да кажъ, че прѣди малко денье Народното Собрание се бѣше съгласило да приеме въ подобенъ случай депутатнина за законно избранъ, а колкото за подозрѣния на подписитѣ, да се възложи на комисията, която ще разгледа всичкитѣ подозрѣния на изборитѣ, и че това всичко неможе да ни спре да неприемемъ избрания депутатъ. Ние знаемъ, Г-да, че изпълнението на избирателния законъ е възложено на Окржжниятъ Съвѣти, и ако, въ случай, да има нѣкои нередовности, ако има нѣкои сахтиярлжци или незаконности, то тѣ падатъ върху главата на Окружний Съвѣтъ, защото той е испратилъ своя човѣкъ при всѣка една околия да бди върху точността на изборитѣ. Народното Собрание неможе да сравнява този случай съ онзи, дѣто бѣше избранъ Огнецъ Мелетий. Тамъ има всичко друго, но тукъ дѣто нѣма голѣми подозрѣния, то комисията направи вкратцѣ своето заключение, че подозрѣва тѣзи подписи, а не заключава че изборѣтъ е незаконенъ. За това предлагамъ да се приеме Д-ръ Радославовъ за законно избранъ депутатъ.

Д-ръ Молловъ: Колкото за въпросѣтъ за подписитѣ, то е излишно, защото Собранието има протоколи отъ Окржжний Съвѣтъ. Окржжний Съвѣтъ е по близо тамъ при изборитѣ, и може да знае за това: да ли сж писани отъ една рѣка или отъ разни рѣцѣ. За това, за мене по важенъ е първиятъ въпросъ, именно върху Австрийската протекция надъ г-на Радославова. Нѣкои казватъ, че протекция и подданство не е било едно. Азъ това не разбирамъ, и искамъ да се разясни това, за да видимъ, да ли е правилно избранъ.

Даскаловъ: Подданството се условия съ извѣстно число години по международното право. Нѣкои държави изискуватъ да живѣе нѣкой 5 години въ държавата, да има притяжание въ нея държава, да плаща извѣстенъ данѣкъ, и тогава приема подданството. А протекция се дава на единъ иностраненъ подданикъ по рекомандация. На пр. единъ иностраненъ подданикъ има въ града търговска къща, гдѣто има сжщо и негови слуги, или въобще неговъ персоналъ; то той зима чрѣзъ мѣстния по-

сланникъ прокури, или епитропикашия, и онѣзи хора се считатъ подъ покровителството на онзи консулъ, на която държава оная фирма припада. Или нѣкой дава една рекомандация на единъ подданикъ отъ единъ консулъ, да го покровителствува консулството въ другиятъ градъ. Въ турско врѣме много търговци имаше, които си зимаха руски прокури отъ своитѣ търговци въ Русия, и то само за това, за да иматъ защита.

Предсѣдателъ: Счита ли Народ. Събрание въпроса за исчерпанъ?

Грековъ: Искамъ да кажа върху гласоподаването една дума. Понеже се случаваше, че се гласоподава върху нѣкой предметъ, а депутатитѣ излизатъ вънъ, — моля да се извѣстятъ при рѣшаванieto на такиви въпроси, които сѣдятъ вънка да могатъ и тѣ да дадѣтъ гласѣтъ си.

Славейковъ: Пълнотата на Събранието зависи отъ това, ако има само вишегласие. Но, дѣйствително, желателно е да не излизатъ представителитѣ, до гдѣ не прокараме този въпросъ.

Грековъ: Именно казахъ това нѣщо за това, че когато се гласоподава, като нѣма достатъчно число депутати, може слугата да ходи съ единъ звѣнецъ по вънка, за да се извѣстятъ по тоя начинъ представителитѣ, и да дойдѣтъ да гласоподаватъ. Това го има на всѣкъждѣ.

Предсѣдателъ: Въ насъ до сега е нѣмало такъвъ обичай и не можемъ да вземемъ това за разискване.

Славейковъ: Ако има съмнѣние за пълнотата на гласовѣтъ, то трѣба да ги преброимъ.

Предсѣдателъ: Желаетъ ли Народ. Събрание да се броятъ представителитѣ? (Гласове: Не.) Признава ли Народно Събрание че има вишегласие? (Признава.) Понеже Народ. Събрание признава, че има болшинство въ камарата, то питамъ: счита ли Нар. Събрание г-на Д-ра Радославова отъ Смедовската околия за законно избранъ депутатъ? (Приема се.) Сега ще дадемъ 5 минути распусъ.

(Послѣ распусътъ.)

Предсѣдателъ: Засѣданieto се открива отъ ново. —

Докл. Станчовъ: (Чете) Въ Варненскій окръгъ, Кюхевченската околия, е избранъ Симеонъ П. Янчевъ на 13 Януарий. Числото на избирателитѣ е било 1753. Числото на гласоподавачитѣ 882. Отъ тѣхъ получили 637. Забѣлѣжка нѣма. Тука комисията е счела за длъжностъ да направи забѣлѣжка за знание на Народ. Събрание; тѣзи забѣлѣжки се отличаватъ много отъ оная, която бѣше при Смедовската околия, при избора на Д-ра Радославова. Въ този дневникъ подписитѣ на предсѣдателя и на двама секретари отъ бюрото сж писани безъ разлика отъ

една рѣка. Освѣнъ това, комисията намѣри изборѣтъ съгласенъ съ избирателния законъ.

Славейковъ: Азъ мисля, че при дългитѣ разисквания, които сега станяха, особено като комисията не намѣри друго, то си остава пакъ същето. Комисията забѣлѣжава това, защото го счита за длъжностъ, но споредъ разискванията намѣрихме, че това не е найважно за изборитѣ, и за това предлагамъ, да се положи на гласоподаване. Признава ли Народ. Събрание Симеона Х. Янчева за законно избранъ представителъ. (Приема се.)

Докл. Станчовъ: (Чете) Въ Ново-Пазарска околия е избранъ Есадъ Ефенди на 13 Януарий. Числото на избирателитѣ е било 2176. Числото на гласоподавачитѣ е 1488, отъ тѣхъ получили е 1222. Нѣма никакви заявления, и види се, че има $\frac{1}{4}$ гласове отъ цѣлото число на избирателитѣ.

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание Есадъ Ефендия за законенъ депутатъ. (Приема се.) Който го не приема, да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: (Чете) Въ Варненскій окръгъ, Тербиновската околия е избранъ Дави Кятиби Исмаелъ на 13 Януарий. Числото на избирателитѣ е било 3754. Числото на гласоподавачитѣ е 3036. Получилъ е 2765. Забѣлѣжка нѣма.

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание Дави Кятиби Исмаела за законенъ депутатъ? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: Въ същия окръгъ, същата околия, е избранъ Генчъ Зааде Мхтишъ на 13 Януарий съ 2714 гласове. Забѣлѣжка нѣма.

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание Генчъ Зааде Мхтиша за законенъ представителъ? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: (Чете) Въ Силистренскій окръгъ, Силистренската околия, е избранъ Маринъ Тихчевъ на 13 Януарий. Числото на избирателитѣ е неизвѣстно. Числото на гласоподавачитѣ е 1608, отъ тѣхъ получи 1076. Забѣлѣжка има: „Турския Мухтия направилъ усно заявление, че Турцитѣ не приеждествували на изборитѣ на бюрото; но защото дошли късно, то не се приело тѣхното предложение. Турцитѣ сж донесли 820 билети на неофициалний языкъ, които не се приели, а се проводили тукъ.“

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание М. Тихчева за законенъ депутатъ? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Отецъ П. Тодоръ: Чини ми се, че тѣзи избори сж станали на 13 Януарий, и при тѣзи избори не е назначено цѣлото число на избирателитѣ;

за това не мож да разберж, какъ може да се знае, че избрания е получил $\frac{1}{4}$ гласове отъ цѣлото число на избирателитѣ.

Мин. Каравеловъ: За да се изпълни формалността, трѣбаше да се знае цѣлото число, и може положително да се утвърди, че той има $\frac{1}{4}$ отъ гласовѣтѣ, защото всичкитѣ избиратели не можатъ да бѣдѣтъ повече отъ 2200 души, а отъ тѣзи той има $\frac{1}{4}$ гласове.

Маноловъ: Ако цѣлото число не е означено, това случайно се е отпуснало; но ако даже и да сж дошли послѣ всичкитѣ, които сж имали да гласо-подаватъ, то пакъ той има вишегласие.

Докл. Станчовъ: За подобро обяснение имамъ да покажж на нѣколко околии, гдѣто избиратъ единъ или 2 депутати, но не сж имали никога повече отъ 2000 избиратели; а има и случаи, гдѣто въ таквизъ околии сж избрани по двама представители.

Предсѣдателъ: Счита ли Народ. Събрание г-на Тихчева като законенъ депутатъ? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: (Чете) Въ Силистренскій окръгъ, Афатарска околия, е избранъ Василъ Поповъ на 13 Януарий. Числото на избирателитѣ е 6574. Числото на гласоподавателитѣ е било 4834. Отъ тѣхъ получилъ е 3807. Забѣлѣжка нѣма.

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание г-на Василя Поповъ като законенъ депутатъ? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: Въ сѣщия окръгъ, сѣщата околия, е избранъ Хр. Бръснаровъ на 13 Януарий съ 3805 гласове. Заявления нѣма.

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание Хр. Бръснарова за законенъ депутатъ? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: Въ сѣщия окръгъ, сѣщата околия, е избранъ П. Маноловъ на 13 Януарий съ 3808 гласове. Забѣлѣжка нѣма.

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание г-на П. Манолова като законно избранъ депутатъ? (Приема се.) Който го не приема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: Въ Силистренскій окръгъ, Романска околия, е избранъ Терджуманъ Ахмедъ на 20 Януарий. Числото на избирателитѣ е било 4932. Числото на гласоподавачитѣ е 3194. Получилъ е 2921. Забѣлѣжка има: „На 13 Януарий не станали изборитѣ, защото бюрото въ протокола си казва, че нѣкой си Молла Мехмедъ отъ село Кара-Когъ възбунтувалъ събранитѣ избиратели, като на-

стоявалъ да станжтъ изборитѣ колективно. Бюрото си дава мнѣшпето, че реченний Молла Мехмедъ е надѣханъ отъ градѣтъ отъ нѣкое важно лице, и прѣснжлъ избирателитѣ по гората.“ Има, освѣнъ това, заявление до предсѣдателя на Народното Събрание, подписано отъ 600 лице. (Чете го.)

Пановъ: Понеже се споменува тука за протестъ, който, казватъ, че сж предали вече минжлото Събрание, то, азъ мисля, не ще да бѣде злѣ, ако се намѣри онзи протестъ, и да се сравни съ настоящия.

Славейковъ: Съзнавамъ трудното положение, ако да искаме, колкото се може, да бѣдемъ справедливи: защото исказаннитѣ тука обвинения сж тежки и горки. И ние не можемъ да не повѣр-вами на тѣзи, които сж ги писали, защото тѣхнитѣ думи сж важни. Но съ това изложение, мисля, че не се обвиняватъ толкозъ тѣзи, които е избрало турското население, и то ги избра за представители въ Народ. Събрание. Онова, което се е минжло, г-да, трѣба да го забравимъ, макаръ и да не е за забравяние; защото още живо се осѣщамъ, какъ сме се борили за свобода; но трѣба да признаемъ, че така сѣщо и тѣ сж се борили, за да защитятъ своето царство. Онѣзи, които сж направили неправдини въ войната, трѣба да ги осѣдимъ, но по право трѣба да забравимъ тѣзи неправдини и жестокости. Само онзи, който е пострадалъ, той ще помни. Г-да, азъ обърщамъ вниманието ви на това. Освѣнъ това, трѣба да земемъ въ внимание, че онѣзи, които сж гласоподавали за тѣхъ, сж наши съграждани, и тѣ тѣзи хора избиратъ, и на тѣхъ се повѣрватъ. Ако има обвинения отъ избирателитѣ, тогавъ трѣба да се земе въ внимание; ако ли речемъ, да се повър-щамъ на онова, което е било, да диримъ, що се е вършило, то никога не щемъ дойдемъ до заключение.

Попъ Драгановъ: Наистина, и азъ се съгласявамъ съ предговорившия, че минжлото е минжло. Тѣзи хора бѣха патриоти на царството си, или като сж били на служба, вършили сж, каквато имъ е била длѣжността, и каквото имъ се е заповѣдало. Но азъ забѣлѣжвамъ, че онова, което сега се прочете тука, не се отнася до отбрана на царството имъ, а това е нѣщо извънредно. За това предлагамъ, да се даде това на неситателната комисиия, която да разгледа, какъ ст.и тѣзи работа, а за сега да се отложи.

Симидовъ: Въ протестѣтъ се намира още едно нѣщо, което трѣба да се земе въ внимание. Именно, че Идризogli Ахмедъ и сега предвожда тайнимъ образомъ хайдушкитѣ чети.

Тодоровъ: Не мож да бѣдѣ напълно съгласенъ съ г-на Славейкова, защото виждамъ, че неговитѣ думи излизатъ отъ великодушние. Наистина, че

трѣба да забравимъ минжлото, но трѣба и да напомнимъ, че тѣзи работи, за които се говори въ протестътъ, не се отнасятъ до защита на тѣхното царство; но тука се говори за грабежъ, насилие, безчестие и т. н.; всичко това държавата излага въ опасностъ, а не я защитава, и таквизъ работи проплизатъ просто отъ самоволие. За това предлагамъ, да се изслѣдва, да ли е вѣрно това, и ако се изнамѣри, че тѣзи хора сж виновни, тогазъ трѣба да се испадятъ вѣнъ отъ Княжеството, а не да се приематъ за депутати. (Удобряване.)

Докл. Станчовъ: Г-да! Народното Събрание, както и всѣко друго едно общественно учреждение, не може да произнесе своето заключение върху обвиняеми лица, до гдѣто не слуша и двѣтъ страни. Тука не е мѣсто, да слушамъ оправдания на обвиняемитѣ лица, и нѣма да разглеждамъ, да ли сж праведни или не сж праведни. Тукъ е мѣсто обаче, гдѣто всѣки може да отправи своето оплакание било по единъ избранъ депутатъ, било по нѣкоя друга личностъ. Обвиненията се произнасятъ отъ Силистренскитѣ християнски жители. А защото само отъ тѣхъ сж подадени и двата протести, то тѣ сж отъ голѣма важностъ, и всѣки депутатъ съ ржка на сърце, трѣба да обърща върху тѣхъ внимание. Съ ржка на сърце, казвамъ за това, защото работата се касае до важни дѣла или, подобръ да кажемъ, до живота на хора, които днесъ стоятъ между насъ, и които другата частъ отъ населението на българското Княжество е избрала за представители. Ние знаемъ, г-да, че въ онѣзи мѣста, които сж споменжти въ протеста, на основание на княжески указъ въ това врѣме, има военно положение. Тѣзи лица, които сж подписани въ протеститѣ, не сж сторили зло, че сж заявили и за миналитѣ работи на тѣзи депутати, по още подобръ би сторили тѣ, да заявжтъ на мѣстната власть, която има пълно право и която трѣба да обърне внимание върху всичкитѣ личности, които смуцаватъ спокойствието на нашата страна. Имамъ да кажж, че за да бждемъ справедливи къмъ двѣтъ страни, то ние можемъ друго да направимъ: да оставимъ изборътъ на тѣзи депутати висящъ, и тѣ да присѣдствуватъ въ Събранието; а дѣлото, което е препратено въ Народ. Събрание, да се препрати, като дѣло отъ голѣма важностъ, чрѣзъ надлежнитѣ власти на военното управление. Тамъ, когато се произнесе властта окончателно, тогазъ Народ. Събрание има законно основание, на което може да отхвърли тѣзи депутати. Това казвамъ, защото така ми диктува съвѣстѣта.

Симидовъ: Г-нъ Тодоровъ добръ каза, че това нѣщо, което сж подписали 7 или 8 села, е истина. Освѣнъ това, има още и депутати въ камарата, които сж подписали това заявление, и тѣ не

би го подписали, ако да не е истина. Сега иде въпросътъ: да ли да останжтъ тѣзи депутати висящи или да се исклучжтъ.

П. Тодоръ: Тѣзи обвинения, които се намиратъ въ протеста върху избранитѣ депутати, Терджуманъ Ахмедъ и Идризъ Оглу Ахмедъ, съдържаватъ въ себе си твърдѣ тежки обвинения. Обаче, споредъ избирателния законъ, както е извѣстно на всичкитѣ депутати, не могатъ да бжджтъ избрани за депутати само онѣзи, които сж осждени на наказание, както се знае това вече отъ 3 чл. на избирателния законъ. Но азъ обърщамъ вниманието на г-да депутатитѣ, на 96 чл. отъ Конституцията. (Чете): „Членовежъ на Народ. Събрание петъ денѣе до отварянието и прѣзъ всичкото врѣме, докль траятъ засѣданията, не могатъ да бжджтъ затваряни и сждими, освѣнъ случаитѣ, когато тѣ се обвиняватъ за престѣпления, за които се налагатъ по криминалния законъ най-тежки наказания. Въ тия случаи за затварянието трѣба незабавно да се яви на Народ. Събрание, само съ разрѣшение на което може да стане тежението на сждъ.“ Слѣдователно, споредъ тѣзи обвинения, за които сж опредѣлени твърдѣ тежки наказания, мисля, че съ силата на този членъ, Народ. Събрание може да разрѣши за даванието имъ подъ сждъ; или комисията да отправи тѣзи обвинения на мѣстото, гдѣто трѣба да се прегледатъ и да се испискватъ засвидѣтелствувания. Това имахъ да кажж.

Мин. Каравеловъ: Азъ мисля, че за да добиятъ сила тѣзи обвинения, трѣба да се даджтъ на сжда да ги разисква, и той да поиска отъ насъ разрѣшение, ако види, че сж виновни тѣзи хора и че трѣба да се накажжтъ. А на какво основание працами самата комисия да изслѣдва? Народ. Събрание нѣма право да изслѣдва за никакви престѣпления; Народното Събрание само провѣрѣва изборитѣ, а на никого не е сждия, нито изслѣдователъ. Ние провѣрѣваме само изборитѣ на основание на онѣзи документи, които сж пратени тука.

Михайловскій: Азъ мисля, че Събранието вече се осѣжли за обвиненията. Но ще признаете, че е мжчно на челоѣка, когато обвинявамъ, защото е принуденъ да мълчи, като не може да каже за себе си ниго една дума за защита. Истина, че тука не е сждебна инстанция и 96 чл. на Конституцията говори, че представителитѣ сж неприкосновенни, освѣнъ за тежки престѣпления; но за тѣзи тежки престѣпления не сжществува сега никаква пресжда. За това азъ не зная, трѣбало ли е да се предложи този въпросъ. Мисля, че тѣзи челоѣци сж избрани отъ населението и тѣхнитѣ избори сж провѣрени отъ надлежното учреждение. Какво сж правила въ ветхо врѣме, азъ не зная; но това прошение не

трѣба да се разисква, защото е станало върху една работа, за която не съществува никаква пресжда.

Председателъ: Счита ли Народ. Събрание въпроса за изчерпенъ? (Гласове: Не.)

Тихчевъ: Въ тѣзи минути предлежи единъ въпросъ, отъ рѣшението на който зависи честта и достойнството на Народ. Събрание. Народ. Събрание е едно цѣло; и каквито сж частитѣ на едно цѣло, таквотъ ще бжде и цѣлото. Ако частитѣ сж здрави, тогазъ и цѣлото ще бжде здраво; ако ли частитѣ не сж здрави, тогазъ и цѣлото ще бжде таково. Членовѣтѣ на Народното Събрание трѣба да иматъ общо довѣрие и уважение, а безъ това то не ще има общото довѣрие. Ние имамъ примѣри за това, какъ хората сж постигали въ подобни случаи. На пр. въ Франция, въ врѣмето на французско-пруската война, се появижъ единъ видъ хора, които се наричажъ комунисти, и които искажъ да разрушатъ своето отечество. Какво направи народътъ съ тѣзи хора? Приелъ ли ги е за депутати въ своята камара? Не. Но той ги е изгонилъ по прави пѣтъ отъ своето отечество. И при всичко, че станажъ думи да се приематъ тѣзи хора въ камарата, то азъ, отъ своя страна, не можъ да се съглася, защото съ това може да се развали реда и общото довѣрие на цѣлото Събрание. У насъ сж станали много такива случаи, гдѣто хора, които сж ходили съ разбойнически шайки или банибозуци, сж останжли между насъ и не сж приели никакво наказание. Нѣкои, като черкезитѣ, сж избѣгали изъ земята ни; но тѣзи, които сж още между насъ, не сж приели наказание. Това не е въ реда, защото въ Источна Румелия се осждихъ на смъртъ нѣкой си Хаджи Шабанъ и Хаджи Арифъ, не че сж били въ разбойнически шайки, но само за това, защото сж били подпомагали такива шайки. Така трѣба да постѣпимъ и ние. Азъ мисля, когато едно население, състояще отъ 700 души, е подписало единъ протестъ, и изказало пресжда противъ тѣзи хора, какъ може Народ. Събрание да не дава довѣрие на населението и да не предаде на съдъ казанитѣ хора? Грѣшимъ, г-да, грѣшимъ твърдѣ много. Тукъ се казва, че тѣзи, които сж неблагодарни отъ това, тѣзи, които не сж съгласни да се исклучатъ отъ членството на Народ. Събрание, тѣ нека предадатъ тѣжба противъ ония, които заявяватъ. Азъ не разбирамъ това, защо да принудимъ едно грамадно число отъ 500 д. да се сжди. Кой има поголѣмо довѣрие, двама или 500 души? Зарадъ туй, предлагамъ съгласно съ желанието въ протеста, да се исклучатъ тѣзи двама отъ депутатството въ Народ. Събрание.

Тержуманъ Ахмедъ: Хората ме избраха повече заради това, защото съмъ чловѣкъ, който знамъ язици; и когато нашето население има нѣкакво же-

лание, можъ да отидж до Княза Александра I, да му говорж съ языкъ, както трѣба. Затова е работата, а за друго нищо. Азъ като съмъ билъ на служба подъ турското правителство, бѣхъ принуденъ да отидж на онѣзъ работа, за която ми заповѣдаше моя шефъ. Когато се отвори руската война, бѣхъ ми всички офицери и генерали приятели; а сега ми претендирате нѣщо, за каквото азъ нито съмъ мисль ималъ. Азъ имамъ моята книга. Азъ съмъ единъ чловѣкъ свободенъ и нѣма никой да говори рѣчь за мене; азъ не съмъ направилъ нито толковъ зло (показва съ нокътътъ) и хората нито отъ селата, нито отъ града не се плачатъ отъ мене. Но нѣмамъ никаква причина да говорж рѣчь за себе си, само това ще кажж, че не съмъ никого ударилъ, нито одного чловѣка, нито пакъ съмъ нѣкому нѣщо направилъ. Жално ми е само, че не знамъ добръ българский языкъ, защото да знаехъ языка, азъ би билъ въ състояние да говорж много.

Попъ Тодоръ: Азъ пакъ обърцамъ внимание върху онова, което четохми понапредъ. Това обвинение се представлява отъ нѣколко стотинъ хора. Да оставимъ онова, щото е било до врѣме на войната, защото това трѣба да го забравимъ. Но тука се явява едно поново обвинение; че тѣзи г-да имали тайни свѣзи съ ония, които днесъ обезпокояватъ источната страна на нашето отечество. Тѣзи престѣпления сж тежки, и обвинителитѣ се обърчатъ къмъ Народ. Събрание, което не може да отхвърли таково нѣщо, и да остави просто да се пратятъ на съдилищата. Менѣ се чини, че Народ. Събрание е длъжно да обърне внимание върху тѣзи, които се обвиняватъ за постѣпитѣ, на които се налагатъ найтежки наказания. Ние имамъ единъ членъ въ Конституцията, именно членътъ 96, който показва, какъ трѣба да правимъ. Въ този членъ се казва, че само съ рѣшението на Народ. Събрание може единъ депутатъ да се тегли на съдъ. Слѣдователно Народното Събрание да разрѣши, щото тѣзи обвинения трѣба да се пратятъ на съдилищата, а сжщо трѣба да се пратятъ и тѣзи, върху които сж обвиненията. (Гласове: Да.)

Славейковъ: Азъ разбирамъ всяката горестъ, която може да почувствува човѣкъ, като слуша тѣзи обвинения; азъ осѣщамъ и възнененията, които могатъ да се породятъ при такъвъ случай. Но, г-да, нека не оставаме при това, гдѣто да слушамъ само обвинения. Има двѣ нѣща, които не трѣба да забравямы; първо, че Народ. Събрание нѣма такъвъ прерогативи, за да може да тегли тѣзи хора на съдъ; а второ искамъ, да земями мѣрки, които се основаватъ на закона. Не е тука работа за одного само или за двама, това може да бжде обидно за цѣлъ народъ, и онзи, който е пострадалъ, може още

повече да бъде обиденъ. Но, г-да, тука има единъ път, който трѣба да слѣдвами. Азъ би желалъ, преди всичко, тѣзи послѣдни обвинения да се докажатъ, и тогава можемъ да се произнесемъ за изпъждането на тѣзи лица отъ Събранието или и за друго по нататѣкъ, но сега ще пазѣземъ отъ границитѣ на длъжноститѣ на Народното Събрание, ако си позволяваме да сѣдимъ, и то едни отъ насъ по една причина, а други по друга причина. За това, моля всички сърца, които сж оскърбени и то праведно оскърбени, азъ ги моля въ името на народа, да забравятъ това и да дадѣтъ мѣсто на закона. Заради туй, всички тѣзи обвинения, като ги вземемъ на сърце, трѣба сжщевременно да ги дадемъ на сѣдъ, за да се произнесе той върху истинността имъ. Но защо да нарушиме законътъ и редътъ, по които се водимъ, за да намѣримъ малко удовлетворение?

Мин. Каравеловъ: Азъ мисля, че тѣзи хора трѣба да ги приемемъ. Ние сме обвязани на това. По нататѣкъ това трѣба да се каже на сѣдътъ. Тамъ е още военно положение, и ако той намѣри да има достаточни подкрѣпления за обвиненията, той ще ги изиска отъ Народ. Събрание, и Народ. Събрание ще ги даде, макаръ и да сж станали вече провѣркигѣ. Така щото работата е сега просто да ги приемемъ.

А. Цановъ: Азъ искамъ да кажа че само ония, които сж тѣглили знаятъ що е тѣгления. Азъ съмъ видѣлъ малко нѣщо, но има хора, които сж видѣли много, и тѣ могатъ да кажатъ, че бѣше страшно. Говори се за прѣсѣда правителствена. Има прѣсѣда правителствена, но има и една прѣсѣда общественна. Синаца знаемъ, колко сж тѣглили ония, на които сж изгорѣли мѣстата. Тѣхното отсѣдение не е станало отъ едно сѣдилище, но тѣ сж осѣдени отъ всички свѣтъ; и голѣмо безчестие ще бѣде, като приемемъ такива чловѣци въ своето тѣло (гласове: Да). Нищо нѣмамъ противъ тѣзи лица, защото не ги познавамъ: но азъ никакъ не съмъ съгласенъ, че тѣ трѣба да се приематъ, като депутати, безъ условие: защото тука има 500 подписа, които свидѣтелствуватъ, че не само миналото е било такаво, но и настоящето. Азъ неказвамъ да се неприяематъ по само казвамъ, безъ условие да се неприяематъ: защото ако се приематъ безъ условие, голѣма погрѣшка ще бѣде. Азъ се съгласявамъ съ г-на Каравелова, ако се приематъ тѣзи хора, то трѣба да се приематъ подъ условие, че надлежната власть може да ги земе отъ Народното Събрание.

Каравеловъ: Тука се говори че има 500 подписа. Г-да! Трѣба да разбереме, че тѣзи хора застъпватъ 2,000 избиратели, а тѣзи избиратели пакъ — 20,000 души. Освенъ това, този който подава

просба трѣба да помни, че има военно положение въ онѣзи мѣста; защо не го предаде на военний сѣдъ, да разсѣди той дѣлата. Азъ не разбирамъ, какъ Народното Събрание иска да разглежда това. Ние не сме сѣдии, ние не можемъ да обвиняваме. А още единъ път казвамъ, че сѣдътъ може да изиска всѣки депутатъ отъ Народно Събрание, билъ провѣренъ или не. Но до сега надлежниятъ сѣдъ не е изпратилъ никакво прошение до Народно Събрание, за тази работа, нито има нѣкакво заявление. За това, трѣба да приемемъ тѣзи хора, като членове на Народно Събрание, а жителитѣ, които сж подали прошение, трѣба да се обърнатъ къмъ надлежния сѣдъ, да разгледа той дѣлото.

Мин. Цанковъ: Въ избирателниятъ законъ е казано, че само оны, който е осѣденъ, не може да се приеме като депутатъ въ Народно Събрание, и Вие всички помнете, че при сключването на Берлинския трактатъ, Руското Правителство бѣше принудено да издаде едно ираде, съ което извѣсти на народа, че всички лица, които сж правили лошо при Турското Правителство, да се изловятъ и турятъ подъ сѣдъ, а за онѣзи, за които могатъ да се докажатъ престѣпленията, да се прогонятъ изъ България. Силистренцитѣ, ако имахъ да се оплакватъ, трѣбало да направятъ това на врѣме. Като не сж направили това, значи, че не сж имали доволна причина да осѣдятъ тѣзи хора. Сега законътъ казва, дѣто нѣма писмено рѣшение, и който не е осѣденъ, той може да бѣде депутатъ.“ Заради туй моля Народно Събрание, споредъ закона да приеме тѣзи хора за депутати.

Попъ Тодоръ: Азъ оставамъ, г-да, тѣзи обвинения на страна, защото се касаятъ до личности, и които се касаятъ до напредъ миналото врѣме. Всички слушахми обвиненията, че тѣзи хора имали тайни сношения, съ онѣзи, които вълнуватъ днесъ и смушаватъ въсточната страна на отечеството ни. Ние всички желяемъ да работимъ за доброто на народа; ние знаемъ, че една частъ отъ отечеството ни се намира въ военно положение, и въ такъво едно положение, длъженъ е всѣкой гражданинъ да обяви на Военния Сѣдъ, ако знае за нѣкого, който нарушава мира. Тука се говори за обвинения, които се отнасятъ на този периодъ. Не е наша работа да казваме, че тѣзи обвинения сж праведни или неправедни; но като се говори това публично, то които се обвиняватъ публично, трѣба да се дадѣтъ на Военния Сѣдъ, та той да испита, какъ стои тази работа. Може ли въ тази свещенна сграда такива публични обвинения да се считатъ за нищо? Може ли да се заключи, че тѣзи, които обвиняватъ да се дадѣтъ подъ сѣдъ, а не онѣзи, върху които сж обвиненията? Азъ мисля, че първото не може да бѣде,

но послѣдното трѣба да стане.

Мин. Каравеловъ: Азъ обръщамъ вниманието на Народно Сѣбрание, въ името на Конституцията, да не обвинява така легкомисленно хора, които сж избрани отъ 20,000 души; трѣба да се дадѣтъ обвиненията предъ Сѣда, и тогазъ може да се исклучатъ. Сега трѣба да ги вардимъ тука въ името на Конституцията.

Славейковъ: Да се връщаме да говоримъ, за да задоволимъ оскърбенитѣ сърдца, е много мжно: само едно нѣщо можемъ да препорѣчваме, т. е. да постѣпва нашето Сѣбрание законно; а да скърбимъ за това, азъ мисля, че ще бѣде голѣма погрѣшка да престѣпимъ закона, макаръ и за праведно удоволствование. Ние имаме законъ и по този законъ трѣба да слѣдваме. Ние искаме да се накажатъ тѣзи хора, и ние можемъ по този законъ да постигнемъ това. Ние можемъ всѣки день да ги предадемъ, когато ще имаме доказателства фактически, особено върху това, което се казва въ рапорта. Ако се докаже, че тѣ сж предводители на шайки, тогазъ заслужаватъ строго наказание; но за сега, като нѣма още доказателство, то въ качеството на депутати, не можемъ да предрѣшаваме това. Ако искаме да сме Сѣбрание, тогазъ трѣба да слѣдваме закона: щомъ излѣземъ внѣтъ отъ закона, тогазъ не сме Нар. Сѣбрание.

Грековъ: Г-да! този въпросъ дълго се разисква, и отъ разискванията, които станѣха, ясно се вижда, че има двѣ мнѣния: Едни искатъ да се извадятъ тѣзи хора отъ Сѣбранието, и да се дадѣтъ даже подъ сѣдъ; а други казватъ, че трѣба да ги приемемъ и сѣдѣтъ е компетентна властъ, която има да се произнесе върху този въпросъ, и ако счита за нужно може да ги иска отъ Народното Сѣбрание, което ще разгледа до колко ще бѣдѣтъ основателни тѣзи обвинения за да може да ги даде или не. Азъ не се колебаю никакъ за да се присѣдиня съ мнѣнието на послѣднитѣ, защото само това е основано на закона и логическо. Г-да! онѣзи, които искатъ да се предадѣтъ на сѣдъ тѣзи хора, нѣматъ никакво право; защото Народното Сѣбрание не е прокуроръ, не е публично лице, което е натоварено да пази безопасността на хората. Има власти, които иматъ това право и могатъ да кажатъ: ти си виновенъ. ти си престѣпилъ закона, трѣба да бѣдешъ така и така наказанъ. Освѣнтъ това, трѣба да се земе въ внимание, че по голѣмата частъ на обвиненията се отнасятъ на онова врѣме, когато сж били още тука Турцитѣ, т. е. до врѣмето на войната. На основание на трактата, който се сключи на 17 Януарий 1878 година, т. е. подиръ сключиванieto на Берлинскитъ трактатъ, като окончателенъ трактатъ между Россія и Турция, има една статѣя, и ако помня, тя е 10

статѣя, въ която се казва, че всичкитѣ иматъ пълна амнестиа за всички лоши работи преди войната или въ войната направени. Само, оставено е право на Администрацията да изгони онѣзи лица, противъ които се появи оплакване, че сж направили такива злостѣпства; тѣй щото, ако тѣ останатъ на мѣстата си, могатъ да породятъ нови безредици. Сега, има вече отъ тогазъ три години, и противъ тѣзи хора, за които е днесъ думата, не е станѣло никакво такова заявление; тѣ сж живѣли въ Силистра още когато бѣхъ тамъ Русситѣ. Въ врѣме на оккупацията хората биваха предавани на Сѣдъ за подобни постѣпки; тогазъ съмнявамъ се да ли е било всичко истина, щото се казва въ протеста. За това, азъ мисля, че Народното Сѣбрание ще постѣпи твърдѣ легкомислено, ако се основава на такива заявления. За Шевкетъ Паша има пълна пресѣда, защото той е направилъ злостѣпства, които цѣлъ свѣтъ знае; а тука се представяватъ фактове, които сж твърдѣ малко оправдани, и само се изражаватъ съ общи думи. Ако человекъ туря тѣзи заявления на сѣдъ, и ако се пресѣтъ презъ ситото на безпристрастието, тогазъ твърдѣ малко ще остане отъ това. За това мисля, че Народното Сѣбрание би постѣпило съвършено несправедливо относително до тѣзи хора, и относително до изборитѣ имъ, ако на основание на тѣзи заявления рѣши, че тѣзи хора трѣба да се исклучатъ. Редовно е да се признаятъ тѣзи хора, понеже противъ тѣхъ нѣма никаква пресѣда отъ едно мѣсто, което има право да дава пресѣда. За мене една книга, подписана отъ единъ Сѣдия, е отъ голѣма важность, отъ колкото едно заявление съ 500 подписи; защото сѣдията испитва, а тѣя, които сж подали заявление, може твърдѣ легкомисленно би сж подписали, безъ да сж испитали върху това, за което сж подписали. За това моето мнѣние е: тѣзи хора да се приематъ въ Народното Сѣбрание, защото нѣма никакво основание за да ги исклучимъ. Ако има нѣщо справедливо, г-да, то нека се отнесѣтъ ония, които заявяватъ, до военния прокуроръ въ Шуменъ, който е натоваренъ да пази реда въ онѣзи мѣста, и ако военния прокуроръ представи едно искание чрезъ Министерството на Правосѣднето, или чрезъ Военния Министръ, тогава Народното Сѣбрание ще има предъ очи нѣщо по-положително, и нѣщо, което е основано на испитване. Тамъ щѣ има фактъ, за който тѣзи хора можѣ да се обвиняватъ; и ако такова нѣщо стане, тогава имаме пълно право да ги исклучимъ отъ Сѣбранието, (Гласове: Исчерпано е).

Симдовъ: 106 членъ на Конституцията казва (четѣ го). Подъ напѣтъ се говори, че тѣ трѣба да се оправдаватъ. Но не тука, а трѣба Народното Сѣбрание да испрати тѣзи заявления на Министра.

Цанковъ: Народното Събрание може да ги проводи на надлежний, Министръ.

Скавейковъ: Тѣй.

Председателъ: Тука има нѣколко въпроси въ една форма, най-обща форма е: приема ли Народното Събрание врѣменно или окончателно тѣзи депутати, а пакъ заявленieto да ли да се предаде на надлежний Министръ.

Каравеловъ: Първото е, че желаятъ едни немедленно да се исклучатъ, другитѣ желаятъ да останатъ висащи; а третитѣ желаятъ да бждатъ приети.

Председателъ: Приема ли Народното Събрание Терджуманъ Ахмеда за законенъ представителъ. (Приема се). Който го неприяема да си дигне ржката. (Малцина). Приема ли го Народното Събрание за постояненъ или висащъ депутатъ? (Ширема се за висащъ.) Вторийтъ въпросъ е: да ли да се даде на Министерството това заявление или на Комисията.

Грековъ: До колкото азъ разбирамъ, тази Комисия има за цѣль само издираванне на нередовноститѣ, които станяха при изборитѣ; а този въпросъ подлежи на сѣдишницето.

Председателъ: Желаетъ ли Народното Събрание да отсѣкни протестътъ на Министра на правосѣдието? (Желаетъ). Който не желаетъ да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: Въ сѣщия Окржгъ, Ашикарска околия е избранъ Михалаки Колони съ 2861 гласове на 20 Януария. Забѣлжка нѣма. Само има въпросъ за поданство.

Расолковъ: Относително до поданството, до колкото азъ зная, той е български поданикъ. Живѣлъ е въ Влашко, и струва ми се, че не е зель чуждо поданство; но желателно е самъ да изяви.

Михалаки Колони: Азъ не съмъ ималъ никаква потрѣба да земамъ чуждо поданство. Живѣлъ съмъ въ Влашко, и между многото Българи, които живѣятъ въ Влашко, азъ съмъ единий, който не съмъ желалъ влашко поданство. (Одобрене).

Председателъ: Приема ли Народното Събрание Михалаки Колоши за законно избранъ депутатъ? (Приема се). Който го неприяема да си дигне ржката. (Никой не дигна.)

Докл. Станчовъ: Сега иде на редъ едно лице, за което се споменува въ горний протестъ. Идризоглу Ахмедъ, избранъ въ Малакъ-Кара-Агачска околия Силистренский Окржгъ на 13 Януария. Числото на избирателитѣ е било 5260, на гласоподавателитѣ 3043; отъ тѣхъ е получилъ 2221 гласове. Забѣлжка има. (Чете). Сжщата забѣлжка като Терджуманъ Ахмеда.

Председателъ: Има ли нѣкой да говори?

(Единъ Гласъ: Този изборъ спада подъ сж-

щата категория, както онзи на Терджуманъ Ахмеда.

Председателъ: Приема ли Народното Събрание Идризоглу Ахмеда за законенъ депутатъ? (Приема се само приврѣменно). Приема ли го за врѣмененъ или постояненъ депутатъ? Които сж за постояненъ, да си дигнатъ ржката. (Никой не дигна). Желаетъ ли Народното Събрание да се предаде протестътъ на Министра на Правосѣдието. (Желаетъ).

Докл. Станчовъ: Комисията е имала днесъ само толкова врѣме да приготви само Варненската Губерния; Утрѣ ще представи докладътъ и за Русчукската Губерния; за днесъ нѣма повече.

А. Цановъ: Азъ искамъ да напомня, какво ще е съ онѣзи депутати, които сж исклучени да ли ще имъ се платятъ прогонни и дневни пари? Нека Събраието се изрази върху това.

Славейковъ: Да, ще имъ се плати. Азъ съмъ на това мнѣние, че трѣба да имъ се плати, и че това ще да е по справедливо. Защото между тѣхъ има лица, които не сж знаели, че сж станжали нередовности при изборитѣ, за това сж невинни. Като сж дошли трѣба да имъ се даде обезщетяване. (Гласове: съгласно).

Председателъ: Приема ли се предложението да имъ се плати. (Приема се).

Грънчаровъ: Има нѣкои депутати отъ прѣдшното Събрание, които сж заявили, че още не сж приели прогонни пари; този въпросъ трѣба да се рѣши.

Маноловъ: Всичкиѣ депутати, които бѣха въ онова Събрание, сега ги нѣма тука. За това трѣба да се състави списъкъ, кои сж тука и кои не сж; да се означи на казначействата, за да имъ заплатятъ.

Михайловский: Азъ имамъ тоже единъ въпросъ: ще ли получаватъ депутатитѣ прогонни пари отъ дѣто сж трѣгнали, или отъ дѣто сж избрани. Защото, много челоѣци сж избрани отъ друго мѣсто, отъ дѣто живѣятъ. Така на пр. г-нъ П. Станчовъ; той живѣе въ Перадния, а е избранъ отъ Ловечъ. Ще ли му се плати отъ Ловечъ, или отъ Перадния? Азъ желамъ да се освѣтли този въпросъ.

Славейковъ: Искамъ да кажъ по напредъ въ отговоръ на г-на Манолова, че това е дѣло на Бюрото да се расправи за тѣзи, които не сж тука, и какъ да се направи, да имъ се отвори кредитъ, и да получатъ пари. Колкото за вторийтъ въпросъ, моего мнѣние е, отъ дѣто сж трѣгнали да получатъ прогоннитѣ пари.

Рангелъ Костовъ: Азъ предлагамъ заради тѣзи прогонни пари, да се рѣши този въпросъ. Азъ като огидохъ въ първото Народно Събрание, питахъ Окружния Началникъ да ли ще получж прогоннитѣ пари? Той ми каза, че ще ги получа въ София. Като дойдохъ тука, казаха ми, отъ Окружния Сѣвѣтъ ще

получишъ. Отидохъ тамъ и поискахъ пари, тѣ ми казаха, нѣмаме извѣстие отъ Министерството, трѣба да почакашъ. И така, чакахъ и питахъ, и тѣ казваха всякий часъ нѣма пари и нѣма извѣстие. И тукъ дойдохъ пакъ на това второ Народно Сѣбрание, пакъ не получишъ нищо.

Предсѣдателъ: Тѣзи сж два въпроса. Желаетъ ли Народното Сѣбрание да разгледа тѣзи въпроси?

Михайловскій: Тѣ сж двѣ работи съвършено различни. Азъ мисля, че секретаритѣ или квесторитѣ, трѣба да иматъ смѣтка. И отъ тамъ ще се види кои депутати сж получили пари, и кои не сж. А вториятъ въпросъ е за сегашнитѣ прогонни пари.

Славейковъ: Азъ мисля, че това е дѣло на бюрото да испита, ако сж тѣзи депутати тукъ, или гдѣ живѣятъ. Тогазъ ще се пише на мѣстната властъ, да имъ се заплати, защото ще бжде-неправедно едни да зематъ пари, а други не.

Стефанъ Поповъ: За миналото Сѣбрание сж се плащали прогоннитѣ пари, отъ мѣстото, отъ дѣто бѣше единъ депутатъ избранъ. Сега е въпросътъ за онѣзи, които още за миналото Сѣбрание не сж получили, какъ ще имъ се плати. Отъ мѣстото, отъ дѣто сж избрани, или отъ мѣстото, отъ дѣто сж тръгнали.

Тихчевъ: Желателно е да се плати отъ дѣто сж тръгнали. Но, ако е единъ въ Руссия или въобще отъ единъ държавата, то ще му се плати отъ тамъ, дѣто е стъпилъ на Българското Княжество.

Славейковъ: Тукъ има два въпроса. До колкото се касае за въпросътъ на г-нъ Попова, то азъ мисля, че трѣба да остане за миналото Сѣбрание така, както бѣше рѣшено миналата година, т. е. да имъ се плати за миналото Сѣбрание отъ онова мѣсто, отъ дѣто сж избрани. Азъ предлагамъ второто да се рѣши: За сегашното Сѣбрание да получи прогоннитѣ пари, отъ дѣто е тръгналъ. А колкото за въпросътъ на г-на Тихчева, то азъ мисля, че за онѣзи, които живѣятъ отъ единъ държавата, ще се плати отъ мѣстото, дѣто стъпи на нашето Княжество. Така мисля, че въпросътъ се разясни.

Савва Илиевъ: Въ Врѣменнитѣ Правила е казано, че всѣкий депутатъ ще получи прогонни пари и суточни, разбира се тукъ, че прогоннитѣ по право трѣба да се даватъ отъ мѣстото, отъ дѣто е тръгналъ депутатинътъ, а не отъ дѣто е избранъ. Защото може да се случи да е избранъ отъ София, а е тръгналъ отъ Варна, и така той не би полу-

чилъ нищо. Заради това съмъ съгласенъ съ предложението да се плащатъ прогоннитѣ пари, отъ дѣто е тръгналъ, а не отъ дѣто е избранъ.

Предсѣдателъ: Въпросътъ въ това отношение се вече рѣши. Но въпросътъ е, какъ се плаща на оння, които живѣятъ отъ единъ Княжеството.

Славейковъ: Азъ още единъ пътъ повтарямъ, че за онѣзи депутати, които иматъ да получаватъ още за миналото прогонни пари, ще ги получатъ, отъ дѣто сж избрани. За новитѣ депутати, отъ дѣто сж тръгнали, т. е. отъ мѣстожителството. А когато мѣстожителството имъ е съмнително, тогазъ получатъ отъ онова мѣсто, отъ което сж пристигнали тукъ, като депутати. Ако пакъ мѣстожителството имъ е извѣстно, но тѣ се намиратъ по своя работа, отъ единъ на мѣстожителството си, тогазъ трѣба да погучатъ отъ мѣстожителството си.

Предсѣдателъ: Приема ли Народното Сѣбрание за депутатитѣ отъ миналото Сѣбрание, да се даде на бюрото да разисква, върху тѣхнитѣ прогонни пари? (Приема се). Приема ли предложението, да се заплати на сегашнитѣ депутати отъ мѣстожителството, ако живѣятъ въ Княжеството? (Приема се). На дневенъ редъ за утрѣ сж изборитѣ на Русчукатата Губерния; споредъ правилника ще се съберемъ утрѣ въ единъ часътъ.

(Конецъ въ 5 часа 30 м. п. п.)

Предсѣдателъ: **П. Р. Славейковъ.**

Подпредсѣдатели { **Д-ръ И. Брадель.**
Н. Суннаровъ.

Секретари { **Ив. Даневъ**
Хр. Баларевъ
В. П. Золотовъ
К. Коевъ.

Управителъ на стенографическото бюро А. Безеншекъ.